

Nikdo ni več mislil na njegovo rešitev in vsa reševalna dela so že bili pred tedni obustavili. Po človeških računih nesreče ni mogel biti več pri življenju. Šest tednov po potresu so za novo hišo polagali temeljni kamen. Pri izmetavanju temeljev se je zdelo delavcem, da čujejo iz globočine nekake pritajene glasove. Ko so kopali naprej v smeri glasu, so zadeli na pogrešenega moža, ki je bil komaj še živ. Celih šest tednov se je preživljal z nekimi odpadki. Ko so ga rešili, je bil že tako slab, da ni mogel stati na nogah. A vendar si je kmalu opomogel z zdravniško pomočjo in skrbno nego. Ta podsuti je živ dokaz za to, kako da vzdrži človeško telo nadnaravno pomanjkanje. Rešitev tega Kalifornčana je bila posamezen slučaj.

Trinajst rešenih iz rova smrti.

Ena najhujših rudniških nesreč se je zgodila leta 1906 v Courieresu v severni Franciji. Pri tej grozni nesreči je zgubilo življenje 1100 rudarjev. Nesrečo je povzročila strahovita eksplozija, ki je vse uničila v velikem obsegu. Ko so se reševalci prepričali, da bi bila nadaljna reševalna dela zastoj, se je razširila po celotnem svetu vest, da je prilezlo iz takozvanega smrtnega rova, ki je bil po eksploziji najbolj prizadet, 13 črnih postav, ki so bili že blizu smrti, vse opečene in opotekajoče se od slabosti, strahot in naporov. Celih 23 dni so prebili v rovu smrti. Preživljali so se s krušnimi skorjami, z vsakovrstnimi odpadki in s sirovim mesom od eksplozije ubitega konja. Niti za trenutek niso zgubili upanja, da bi se ne rešili. Ta trinajstotnica je bila edina, ki je ostala od vseh rudarjev, ki so bili zaposleni ob nesreči po podzemeljskih rovih, pri življenju.

In vendar niso bili edini, kakor je bil tedaj o tem prepričan celi svet. Teden pozneje je vstal iz rova smrti še en rudar, ki je preživel čisto sam štiri tedne v peklu rova v popolni nesigurnosti, da bi zadel nanj kak reševalec. In vendar se ni predal obupu. Ko je že bil rešen, je pripovedoval pozneje, da par dni pred rešitvijo ni imel več niti trohice krušne skorje. Pri življenju ga je obdržalo samo — njuhanje tobaka.

Peter Rešetar rešetari.

Jaz nisem predsednik JNS. Ko so nekateri izvedeli, da je sedaj Peter predsednik JNS, so mislili, da sem jaz. Povem vsem, da je to Peter Živkovič, da nisem jaz. Jaz sem samo Rešetar, Peter Živkovič pa je imel bridko sabljo, ki jo je sedaj doli djav. Kdo bi se ga sedaj še bav? Sablja je bila še nekaj, toda predsedstvo JNS je nič! Če bo Peter Živkovič dolgo predsednik JNS, bom jaz ime izpremenil!

Stara navada. Novi predsednik JNS se ne more odvaditi prejšnjih navad, ko je še komandiral. Zato je takoj odredil takole: Uzunovič gre v rezervo. Kramer postane osebni adjutant, ostali pa so generali JNS. Ko je prišel moj po imenu kolega Peter k seji, so morali stati vsi v pozoru. Pri prvi seji ni še šlo vse gladko. Zapravil je, naj se odštejejo po vrsti, prvi, drugi. Začeli so, toda vsak je rekel: Prvi, nihče ni hotel biti drugi!

Prvi raport. Dr. Kramer je dal te dni Petru Živkoviču prvi raport: Naša armada JNS šteje

28 generalov, 15 feldvebelnov, nekaj stotnih poslug in 3 milijone dezertirjev v JRZ.

Samomor s sabljo. Te dni se je v Beogradu umorila JNS s sabljo. Pogreb pokojne bo pri prihodnjih volitvah, obhajal se bo v vseh občinah. Smeh je pri tej žalostni priliki popolnoma prepovedan.

Uzunovič se je maščeval. Prejšnji predsednik JNS, g. Uzunovič, katerega so izvolili za častnega predsednika, se je maščeval s tem, da je to mesto res sprejel. Tako se ga JNS ni mogla iznebiti.

Nič novic! Čital sem beograjske časopise, pa vam povem, da ni nič novega, samo nova odkritja afer iz dobe JNS. Samo en dan je bila v vseh listih senzacija: Tisti dan namreč ni sedanja vlada odkrila nikake afere iz časa JNS.

Štrajk! V sedanjem času svobode je štrajk vsakdanja zadeva. Toda tega štrajka pa nisem pričakoval: Kramer in njegovi ljudje od JNS so sklenili, da ne bodo več blatili Slovencev in jih izdajali. Ta štrajk velja le za 24 ur v znak protesta, da sedanja vlada na te ovadbe nič ne da!

Za lastnim pogrebom je šel. V Ženevi so ta teden otvorili novo pokopališče za pokopavanje pravic malih narodov članov Društva narodov. Prvi pogreb se je vršil z Abesinijo. Njen car vseh carjev se je pogreba osebno udeležil. Nagrobni govor je imel sam, jokal je sam, pokopal se je dal sam. Ima pa vero, da bo od mrtvih vstal in da bo nato sodni dan. Ostali člani Društva narodov pa so ostali zakrknjeni brezverci.

Slovenski narodni tabor v Mariboru.

Vsak narod zida svojo srečo iz preteklosti preko sedanjosti v bodočnost, ker je to naraven zakon razvoja.

Vsak narod spoštuje in slavi moše, ki so mu pripomogli s svojim umnim delom k kulturnemu, gospodarskemu in socialno-političnemu napredku.

Tudi naši slovenski predniki so isto delali in tudi sedaj živeči slovenski rod hoče isto storiti.

V težkih razmerah je živel slovenski narod v predvojnih desetletjih, posebno ob severni narodni meji, kjer so valovi germanstva grozeče butali ob slovenske meje.

Poleg drugih neustrašenih mož si je pridobil gotovo naš voditelj in sedanjí notranji minister gospod

dr. Anton Korošec

nevenljivih zaslug za naš slovenski narod.

Več let je delal na prosvetnem polju. Imel je mnogo predavanj in govorov po naših katoliških prosvetnih društev. Pred 30 leti pa je naš narod poklical g. dr. Antona Korošca na javno, politično bojišče in izbral si ga je za svojega voditelja iz ljubezni in zvestobe.

Kot voditelj slovenskega naroda je prečital dne 30. maja 1917 znamenito majniško deklaracijo pred zastopniki bivših avstrijskih narodov v dunajskem parlamentu.

Da proslavimo ta dva dogodka — 30. letnico javnega delovanja našega voditelja g. dr. Antona Korošca in obletnico majniške deklaracije, priredijo krajevne organizacije JRZ za mesto Maribor in srezki organizaciji JRZ Maribor levi in desni breg

slovenski narodni tabor v nedeljo dne 9. avgusta t. l., ob 10. uri dopoldne v Mariboru v Ljudskem vrtu.

Zbirališče vseh udeležencev bo ob glavnem kolodvoru.

Po sprejemu gospodov ministrov Miha Kreka in Gjura Jankoviča bo spreved na kraj ljudskega tabora.

Na taboru govorita oba gospoda ministra in drugi govorniki.

Pozivamo vse krajevne organizacije JRZ vseh srezov bivše mariborske oblasti, da pričnejo takoj organizirati udeležbo iz vseh krajev.

Poslednje vesti.

Politične novice v drugih državah.

Četniški boji v Abesiniji. Abesinske četniške skupine napadajo vedno bolj pogosto italijanske patrulje iz zasede. Zadnje dni je prišlo v Garumlati pri Diredavi do napada na 70 mož broječo italijansko četo, kateri je poveljeval oficir. Abesinci so pobili Italijane do zadnjega. Organizirani napadi abesinskih band ovirajo prodiranje Italijanov v pokrajino Termobar. V Addis Abebi najdejo pogostokrat zjutraj italijanske vojake s prerezanimi vrati. Ako se bodo ti četniški napadi razmnožili, bodo Italijani v Abesiniji v presneto nevarnem položaju. O dogodkih v Abesiniji prodre zelo malo v svet, ker vsi Italijani najstrožjo cenzuro.

Italija kupuje na Madžarskem. Italija je podpisala z Madžarsko pogodbo, po kateri bodo dobavili Madžari Italijanom v bodočem mesecu

večje količine žita. Minuli teden je prišlo iz Madžarske preko Koprivnice 38 vagonov živine za Italijo. Vodstvo postaje je obveščeno, da bo poslanih vsak teden 100 vagonov živine iz Madžarske v Italijo.

Sankeije proti Italiji bodo po sklepu Društva narodov ukinjene 15. julija.

Abesinski cesar se je vrnil iz Ženeve v London.

Domače novice.

Vlomj in tatvina. V Pesnici je bilo vlomljeno v stanovanje krčmarja Ivana Ferka. Uzunovič je odnesel 800 Din gotovine in radio-aparat. Skode je za 7000 Din. Pri Sv. Lenartu v Slov. gor. je bilo vlomljeno v hišo posestnika Antona Puž. Zginilo je obleke in drugih predmetov za 2000 Din. — Trgovka Antonija Postržin na Pobrežju pri Mariboru je naznanila žandarmeriji, da jo je nekdo tekom dveh let oškodoval na blagu in denarju za 30.000 Din.